

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka prerokoval na neverejnom zasadnutí 9. júna 2009 v Bratislave sťažnosť odsúdeného T. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. marca 2009, sp. zn. 8 Ntok 2/2007 a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. T. sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach na verejnom zasadnutí uznesením z 3. marca 2009, sp. zn. 8 Ntok 2/2007, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného T. T. na povolenie obnovy konania, ktoré sa vo vzťahu k nemu skončilo právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 19. októbra 2004, sp. zn. 3 T 6/04, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2002 v bodoch 1/A a 1/B, podľa § 215 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, d/ Tr. zák. v bodoch 2/A a 2/B, v bode 2/A aj podľa odseku 4, ustanovenia § 215 Tr. zák. a v bode 2/B aj podľa odseku 3 písm. b/, § 215 Tr. zák.

Za to bol T. T. odsúdený podľa § 215 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Zamietajúce uznesenie o návrhu odsúdeného T. T. na povolenie obnovy konania krajský súd odôvodnil nespĺnením podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. umožňujúceho povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomeru páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu podal odsúdený T. T. v zákonnej lehote sťažnosť. Uviedol v nej, že nespáchal žiadny trestný čin. Nedopustil sa týrania svojich maloletých detí a nezodpovedá ani za smrť mozgovou obrnou postihnutého syna L. (skutok v bode 2/A), ktorého mal radšej ako seba samého. Spoločne s manželkou M. T. (taktiež odsúdenou už citovaným rozsudkom) sa v ťažkých sociálnych podmienkach podľa svojich schopností a možností o deti starali, tieto nezomreli s výnimkou už spomenutého L., ktorý mal trávacie problémy, a preto bol podvyživený. Za vzniknutú situáciu je zodpovedná ošetrujúca lekárka MUDr. K. P., ktorá ich mala s dieťaťom poslať na odborné vyšetrenie, resp. podať návrh na umiestnenie detí v diagnostickom ústave.

Z uvedených dôvodov navrhol povoliť obnovu konania a zároveň mu pre nespoluprácu pôvodne ustanoveného obhajcu ustanoviť obhajcu nového.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného T. T. nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o návrh odsúdeného aby v štádiu konania o riadnom popravnom prostriedku najvyšší súd zrušil ustanovenie JUDr. G. Z. za obhajcu odsúdeného a aby tomuto ustanovil nového obhajcu, neboli konajúcim sťažnostným súdom zistené závažné dôvody v zmysle § 43 ods. 1 Tr. por. pre oslobodenie menovaného od povinnosti obhajovania. Na základe vyjadrenia namietaného obhajcu a k nemu pripojených listinných dôkazov totiž

vyvrátené tvrdenie odsúdeného o údajnej nespolupráci obhajcu, a preto bez existencie akéhokoľvek materiálneho podkladu nemožno akceptovať subjektívne, ničím nepodložené tvrdenie odsúdeného o danosti závažného dôvodu, ktorý by mal mať za následok oslobodenie pôvodného ustanoveného obhajcu od povinnosti obhajovania a ustanovenie nového obhajcu.

Pokiaľ ide o meritórne rozhodnutie súdu prvého stupňa o podanom návrhu odsúdeného T. T. na povolenie obnovy, toto je správne a zákonné.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutiach, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní.

V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť. Jeho podstatou nie je teda preskúmanie pôvodného rozhodnutia na podklade opätovného posudzovania skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých.

Výlučne sa v uvedenom konaní posudzuje iba tá otázka, či existujú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli skôr orgánom činným v trestnom konaní, ktoré vo veci rozhodovali, neznáme a ak také skutočnosti alebo dôkazy by mohli či už samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné rozhodnutie, ktorého sa môže dotýkať obnova konania.

Záver krajského súdu, že v rozhodovanej veci nebola splnená základná podmienka možnosti povolenia obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., a to existencia vyjdúcich najavo skutočnosti alebo dôkazov, súdu skôr neznámých, je správny.

Odsúdený T. T. totiž aj na verejnom zasadnutí krajského súdu rovnako ako v teraz podanej sťažnosti spochybňoval správnosť pôvodného rozhodnutia o vine tvrdením, že sa riadne staral o deti, ktoré bolo základom jeho obhajoby aj v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní a za účelom preukázania tohto nie nového tvrdenia navrhol vypočuť svedkov menovite uvedených v napadnutom uznesení, z ktorých viacerí boli vypočutí

aj v pôvodnom konaní a predchádzajúcom konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktorý vzal odsúdený späť, pričom ich výpovede vyznievali v prospech odsúdeným prezentovanej obhajoby.

Z uvedeného vyplýva, že odsúdený T. T. sa opätovným vykonaním, viacerých už v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov, domáhal prehodnotenia správnosti a zákonnosti výroku o vine v právoplatnom rozsudku. Také oprávnenie ako už bolo spomenuté však zákon žiadnemu subjektu oprávnenému na podanie návrhu na povolenie obnovy konania nepriznáva, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného T. T., podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. marca 2009, sp. zn. 8 Ntok 2/2007, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 9. júna 2009

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková